

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН вр. чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на В. П. Б. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 11000083415, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

В жалбата се претендира отмяна на електронния фиш, тъй като към момента на установяване на нарушението лекият автомобил не е бил собственост на жалбоподателя.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата.

Представителят на административнонаказващият орган (АНО) оспорва жалбата и моли за потвърждаване на електронния фиш.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна:

На 12.06.2020 г. жалбоподателката В. П. Б., в качеството на продавач, прехвърлила правото на собственост върху лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“ с рег. № E2782MP на купувача Бисер Ангелов Янков с договор за покупко-продажба на МПС с нотариална заверка на подписите на страните, извършена от нотариус Снежана Доганова с район на действие Софийски районен съд, с рег. № 399.

Данните за промяната на собственика на автомобила били отразени в системата на МВР на 12.06.2020 г. в 18.22 часа.

На 12.06.2020 г. в 19.03 часа, с устройство № 10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, намиращо се на път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448, е установено движение по път А-1 (АМ „Тракия“) км. 43+448 с пътно превозно средство – лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“ с рег. № E2782MP, с обща допустима максимална маса 1565 килограма, брой оси 2, за което ППС не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Деянито е квалифицирано като нарушение на нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 6 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3 във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗДвП и с обжалвания електронен фиш на жалбоподателя в качеството на водач е наложено наказание глоба в размер на 300 лв.

По доказателствата:

Възприетата фактическа обстановка се установява безпротиворечиво от събраните в хода на производството писмени доказателства –извлечение от електронната система на АПИ, 2 броя снимки, договор за покупко-продажба на МПС от 12.06.2020 г., справка от централна база на АИС – регистрация на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – София.

Доказателствените източници са непротиворечиви, взаимно допълващи се и следва да бъдат кредитирани в цялост. От тях се установяват всички обстоятелства от предмета на доказване без наличие на противоречие, поради което не следва да бъдат по-подробно анализирани.

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 вр. чл. 84 ЗАНН вр. чл. 314 НПК, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, съгласно ЗАНН и ЗДвП.

Същият отговаря на изискванията на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него. Нарушението, макар и несъвсем прецизно посочено, може да се извлече от съдържащите се в електронния фиш данни (фактическа и посочени правни норми). Прави впечатление, че липсва изрично посочване, че нарушителят в качеството на водач не е заплатил винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП за съответния тип ППС, което предвид цитираните разпоредби – чл. 179, ал. 3 вр. чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП може да се направи извод, че е вмененото административно нарушение. За по-голяма прецизност административнонаказващият орган следва да посочва вида на незаплатената такса, субекта на АНО и конкретното изпълнително деяние, тъй като при определени категории МПС или в хипотези на различен собственик и ползвател на ППС, това е възможно да е решаващо за законосъобразността на производството.

Препис от електронния фиш е връчен на наказания, с което е изпълнена процедурата по чл. 189ж от ЗДвП. От изложеното следва извод, че при издаването на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Допуснато е обаче неправилно приложение на материалния закон.

С измененията на Закона за движението по пътищата и Закона за пътищата /ДВ, бр. 105/2018 г./ е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства - винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси.

В чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата е предвидено, че за движение на пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса

до или равна на 3,5 тона се дължи заплащането на винетна такса.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, а в чл. 139, ал. 6 от ЗДП е въведено изричното задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство.

Задължението за заплащане на такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП е скрепено с административнонаказателна отговорност за водача допуснал нарушение, предвидена в чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. В чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП е въведена оборима презумция, че при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

От изложеното е видно, че не е имало основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателката В.Б.. Към 12.06.2020 г. в 19.03 часа тя не е имала качеството на собственик на лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“ с рег. № E2782MP, не е била ползвател и не е управлявала същия. По-рано през деня тя е прехвърлила собствеността върху автомобила на Бисер Ангелов Янков с договор за покупко-продажба на МПС, сключен в изискуемата от чл. 144, ал. 2 ЗДвП форма – писмен с нотариална заверка на подписите. Продажбата е била отразена и в системата на МВР към 18.22 часа след обмен на информация между Нотариалната камара и министерството на основание чл. 144, ал. 4 ЗДвП. Няма данни в свидетелството за регистрация на лекия автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“ с рег. № E2782MP да е вписан ползвател, не е и установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. При това положение няма основание за наказване на жалбоподателката, тъй като към момента на извършване на нарушението същата не е имала качеството на собственик на автомобила и презумпцията по чл. 187а, ал. 1 ЗДвП е неправилно приложена. Субект на отговорността е бил новият собственик. Като е приел обратното, АНО е допуснал неправилно приложение на материалния закон – чл. 187а, ал. 1 вр. чл. 179, ал. 3 ЗДвП, поради което обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 ЗАНН

По разностките:

С оглед изхода на делото и разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 1 ГПК искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 350 лв. е основателно.

Мотивиран от изложеното, съдът намира, че електронният фиш подлежи на отмяна, с оглед на което и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2,

т. 1 вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН,